

Predikan 090315

Kan man vara ledsen i hjärtat och glad i benen?

Mark 16:1-8

Detta är en bekant påskdagsberättelse. Alla evangelister skriver om denna händelse. Hur kvinnorna efter Jesu död och sabbaten kommer för att smörja Jesu kropp.

I vissa är det bara kvinnor, i andra är lärjungarna med. I alla utom Johannesevangeliet finns en ängel som berättar och vägleder. De blir rädda för ängeln men budskapet som ängeln har är:

- Han var här, han fanns i era liv och det tog slut
- Ni söker men på fel sätt,
- Gör det som han önskade om ni vill att han ska vara i era liv, lev det liv han ville, sök honom på det sätt som nu är möjligt
- Berätta om honom, låt honom leva vidare i era och andras liv

Men just den här texten från Markus tillhör inte våra valda texter i kyrkoåret, det är den av de fyra som inte läses på påskdagen. För hur slutade den, hur gick det? Ja i Johannesevangeliets text går de neutralt hem igen, I Lukasevangeliet gick de därifrån i förundran och i Matteus lämnar de graven springande i glädje och bävan för att berätta.

Men Markus skriver istället: ”De sprang därifrån darrande och utom sig. Och de sa inget till någon för de var rädda”

Varför är texterna olika?

Varför blir det så olika?

För mig är de så oerhört verkliga, så vardagligt nära våren 2009. Sorg över en nära avliden- hur olika det kan bli. –

- Trots hjälparen, i det här fallet ängeln som finns där och vägleder

Trots att det yttre är så lika

- Så verkar det bli olika

Och när jag läser bibeln, när personerna i Bibeln träder fram så gör de det i min kontext, min verklighet och det kommer jag också att fortsätta reflektera över en stund.

Som barnläkare får jag ofta höra att den värsta sorgen måste vara när ett litet barn dör.

Ibland, utanför arbetet kan det bli det motsatta Det är i alla fall slutet av ett rikt liv säger någon, eller han var ju trött och gammal. Att man förklarar att lidandet eller åldern på något sätt skulle göra att sorgen mindre.

Vilken är den värsta sorgen?

Vi kanske måste gå tillbaka till vad sorg är.

Sorg utgör tillsammans med glädje, vrede och fruktan våra fyra grundkänslor. Precis som grundfärger utgör de vår känslomässiga palett. Och de ska finnas med för att skapa djupseende, skapa rum där livet kan flöda. Vi behöver alltså dessa för att leva precis som vi behöver färgerna för att måla.

Det betyder att det finns en samtidighet, flaggan är gul och blå inte gul men blå. Livet är sorg och glädje och vrede och fruktan på samma gång fast med lite olika tyngd. Precis som grönt och blått antar olika nyanser

Det andra som har med hur vi talar och förhåller oss till sorg är att vi ibland glömmet är att alla har erfarenheter av sorg och alla har lika lite erfarenhet av vad döden egentligen är. Små barn och gamla, kan ha samma kunskap om sorg, vissa har använt den till att fördjupas andra att förstenats. Så ålder är inte nödvändigtvis ett uttryck för sorg-, livs- eller döds kompetens.

Om vi använder våra paletter med alla färger och ser den andra då kan vi se djupet. Och vi kan betrakta varandra som kompetenta och jämlika i sorg glädje, fruktan och vrede

Den värsta sorgen är när döden drar med sig allt levande. När det blir som en fuktig mörk filt som kväver allt levande också den dödes fortsatta del av vårt liv När sorgen inte längre är en känsla utan får ta över. Eller som at palettens färger rörs ihop till något odefinierat. Egentligen så är det kanske inte att just sorgen är så djup utan att de andra färgerna inte får finnas med, inte bara glädjen utan de andra två vrede och fruktan. För i sorgen måste man få vara en stund, känna den våga se den.

Den värsta sorgen är också när min sorg blir värre eller mindre än din då vi hamnar i en hierarki där våra ögon inte möts. Och då minskar möjligheten till äkta liv och möten.

Men sorg över ett barn har ytterligare dimensioner som är viktiga. Sverige idag något ovanligt så att vi inte tror att det finns. Och om det finns det också något att hämta från graven som kvinnorna någon gång år 30 besökte.

Berättelsen innehåller det vi sammanknippar med ett barns död. Jesus var för kvinnorna och männen omkring honom inte bara en person, en vän men också deras nya liv, deras framtid. Precis som när ett barn dör så dör så mycket olevt liv men också föräldrarnas förhoppningar och en bit av deras identitet.

Alla dör för tidigt, tom den där vi räknat timmar. Man är aldrig riktigt beredd, som om faktiskt evigt liv verkar mer naturligt än döden, trots att vi vet.

I Markusevangeliet beskrivs hur kvinnorna inte kan skiljas från sin egen sorg, att den är dem för övermäktig. De kan inte gå vidare. I alla fall inte just då. De behövde lite tid att smälta och gå vidare. Det kanske är därför den inte läses på påskdagen.

Sorgen behöver vandra, Sorgen behöver möta de andra känslorna, behöver vandra hand i hand och bilda randighet, stöttas och på det sättet ge en dimension.

För det var ju faktiskt vad som skedde, Markus slut m vers 8 kan inte ha varit slutet. För då hade vi inte suttit här! Så kanske de fyra evangelierna också kan ge oss en bild av olika stadier i sorgprocessen olika vägar.

Minns ängelns vägledning i sorg:

- Bekräftelse, det har hänt och det är sorgligt.
- Ge upp den döda kroppen
- Gör det som han önskade
- Berätta om honom, låt honom leva vidare i era och andras liv

Bön:

Gud vi behöver dig för värdigt slut när den dagen kommer för respekt för varje människa och för att inte bara tro på Jesu uppståndelse utan också på möjligheten att låta våra nära uppstå för oss i annan gestalt efter döden. Hjälp oss att skiljas från dem som avlider men att hålla kvar dem i våra minnen Hjälp oss med sorg hjälp oss med vrede och fruktan och ge oss glädje i möten med andra.